

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 240.—
pol leta . . . " 120.—
četrt leta . . . " 60.—
za mesec . . . " 20.—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 400.—
pol leta . . . " 200.—
četrt leta . . . " 100.—
za mesec . . . " 25.—

JUGOSLAVIJA

Plačano do
Licijalna knjižnica
Pavšalni franke
Ljubljana.

Za Ameriko:

celoletno . . . 4 dolarje
polletno . . . 2 dolarja
četrtletno . . . 1 dolar.

Četniki naj pošiljajo

eno po nakaznici.

si se zaračunajo po
pov. litem prostora in sicer
1 mm visok ter 55 mm
širok prostor za enkrat 2 K
za večkrat popust.

Uredništvo je v Ljubljani, Franciskanska ulica šte. 6/I.
Telefon šte. 360. — Upravištvo je na Marijinem trgu
šte. 8. Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 1 krono.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgo-
vor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. —
Rokopisi se ne vračajo.

Regent na našem severu. Slovo od Slovenije.

Stajerci so se včeraj maščevali za nekdanji nemški terorizem, ki je hotel tej krasni slovenski pokrajini na vsak način vsiliti nemški značaj. — Kdor je videl Stajersko včeraj, ne bi mogel verjeti, da je bilo toliko teh lepih trgov in vasi v nemških ozromah nemških rokav. In kdor je videl včeraj Celje in Maribor, bo tudi neverjetno zmaljal z glavo, če bo slišal nemška zatrdila, da živi v teh mestih toliko in toliko zagriženih Nemcev. Pot proti Mariboru je bila tako sloveška in jugoslovanska, da bi tudi na Dolenjskem ali Gorenjskem ne mogla biti bolj. Nikjer ni bilo opaziti najmanjšega odpora, nasprotno — tudi nemški prebivalci so pozdravljali svojega novega vladarja z jednako vneto kakor slovenski. Celje in Maribor sama sta marsikomu izmed prirediteljev belila lase, češ da bi utegnili Nemci če ne drugače, vsaj s svojo odsotnostjo ovirati dostojno manifestacijo ob regentovem prihodu. A ravno ti dve mesti sta se postavili tako, da se lahko mirno uvrstila v isto vrsto z Ljubljano.

Ko je regent včeraj na povratku v Beograd izjavil slovenskim ministrom, da je s svojim potovanjem izredno zadovoljen, in da ga zlasti tudi veseli, da si je ogledal Stajersko, to ni bila nikakurtozija, ampak je regent govoril gotovo iz polnega uverjenja. Na svoji vožnji iz Ljubljane do Maribora je videl pokrajino, ki spada med najboljše, najkulturnejše in najbogatejše cele jugoslovanske kraljevine. Videl pa je tudi, da je že tudi v te nekdanje tako zastrupljene pokrajine popolnoma pronikla naša državna misel, da so že tudi ti nekdanji nemškutarji in Stajercijanci orijentalizirali svoje mišljenje proti Beogradu.

Sprejemi so bili na celi poti izredno pristrani. Težko bi bilo reči, kdo je sprejel regenta lepše, ali predvčerajšnjem Gorenjskem, ali včeraj pokrajine ob Tržaški cesti gori do Drave. Povsod so ga sprejemali tako, kakor sprejemajo samo ljudi, ki hočejo dati duška svojim čustvom. Na komando ali s silo se ne dajo izsiliti taki prizori, kakor so se odigravali, ko se je vozil prestolonaslednik med ljudmi. Naše ljudstvo je še mnogo bolj jugoslovansko kakor hočejo vodeti nekateri črnečisti. Avstrijci

ski in habsburški duhovi so se razblinili v teh dneh v prazen nič.

SLOVO OD LJUBLJANE.

Častna straža, ki so jo tvorili regentu skoraj dan in noč navdušeni Ljubljanci pred deželnim dvorcem na Bleiweisovi cesti, mu je ostala zvesta tudi včeraj zjutraj. Že celo uro pred napovedanim odhodom so se zbirale vedno večje guche Ljubljancev in Ljubljank, da še enkrat vidijo svojega Aleksandra in ga pozdravijo ob slovesu. Ko so se začeli kmalu po osmi uri pomikati avtomobili z regentom in njegovim spremstvom po Bleiweisovi cesti, so bile na obeh straneh zbrane kljub razmeroma zgodnji uri že ogromne množice, ki so prireale odhajajočemu regentu prisrčne in burne ovacije. — Med živio-klici so se čuli tudi pogosti vzkliki: nasvidenje! — na katere je regent veselo pritrjeval. Depo poletno jutro je odvedlo regenta iz slovenske prestolice.

PO KRANJSKI.

Nebo je ostalo Slovencem in regentu naklonjeno tudi zadnji dan, kakor da bi se tudi ono samo podredilo vsesplošni disciplini, ki je vladala te dni po celi Sloveniji in ki tvori eno najlepših strani regentovega obiska. Ponoči je bilo ravno toliko dežja, da je izpral cesto. Regent je imel zato za svoje potovanje naravnost idealno pot. Kakor bi se tudi sami veselili krasnega dne, so drveli avtomobili po široki državni cesti. Seveda daleč ni šlo v diru, ker so že na Ježici čakali s prvim špalirjem, pa je seveda regent pustil voziti skozi špalir počasneje. Na Črnučah je stal že drugi, in potem naprej celo pot vsakih par kilometrov. Vmes pa še vse polno manjših gruč in posameznikov, ki so vsi veselo pozdravljali regenta.

Zelo lep sprejem je bil v Domžalah, Sokolstvo, Orli, gasilci, šole iz Domžal in okolice in mnogo tisoč ljudstva je tvorilo pred vhodom v Domžale več sto metrov dolg, pester in živahen špalir, ki je z veselimi vrisi pozdravljali regenta, in ker je ta prehitro odšel, še celo družbo za njim. Kraj sam je bil mično okrašen, cesta polna ljudi.

Po celi soteski od Domžal pa do Trojan so se ponavljali pristrani pri-

zori s šolsko mladino, ki je bila vsa v belih oblekah, okrašena s cvetkami in oborožena z malimi zastavicami v vseh možnih razporeditvah naših barv. Malčki so komaj čakali, da so mogli pozdravljati in vzklikati. Na mnogih krajih je tvorila častno stražo tudi kmečka kavalerija, naši krepki fantje na svojih konjih. Poznalo se jim je, da so služili dolga leta vojake, poznalo pa tudi, da pozdravljajo Aleksandra vse drugače, kakor so Karla in njegove generale.

Reveni kmetje in kmetice za špalirji so videli vzhajenje mladine; tudi nje, ki so prišli doli s hribov, je pograbilo splošno navdušenje in pozdravljali so regenta z vihtenjem klobukov in glasnimi vzkliki. Mnogi kraji so čakali z godbo, ponekod s celimi orkestri, podrugod tudi s samo harmoniko, prav vsak kraj pa se je postavil s pevskim zborom, ki je prepeval naše himne. Da je bilo nešteto slavolokov in mlajev, ni treba še omenjati. Stali so pogosto tudi popolnoma na samoti, torej res samo regentu v pozdrav brez postranskih namenov bahanja ali računanja. Napisi so bili pravi izraz ljudskega mišljenja in dokaz, kako popolnoma je prekrasilo jugoslovansko že vse sloje. Videli sem med njimi tudi take s slovniškimi in pravopisnimi napakami in teh sem bil še bolj vesel, saj sem vedel, da so jih sestavljali res kmečki ljudje.

Tako je šlo preko Lukovice, Krašnje, Blagovice in St. Ožbolta vrh Trojan, ki sta ga označevala dva pomesta mlaja. Trojanse same niso zastajale za drugimi kraji. Jednako oduševljeno so pozdravile potujočega vladarja.

SAVINJSKA DOLINA.

Pri vходу v njo, na Vranskem so dočakali regenta tisoči ljudi, ki so se zbrali iz razsežne vranske okolice. Trg je bil zelo lepo okrašen, hiše vse v zastavah. Gasilci so naredili praktično ograjo z vrvmi na obeh straneh ceste. Po kratkem pozdravu so oddrli avtomobili naprej. Široka, a vsled velikega prometa zelo razvožena cesta je vodila regenta po krasni Savinjski dolini, že od nekdaj znani po svoji zavednosti. Tudi to pot je rešila svoj sloves. Prekosila je s svojimi oduševljenimi sprejemi

vse ostale pokrajine. Vsakih par minut so čakale sto- in tisočglave skupine, slavoloki so se vrstili drug za drugim, ponekod so stali kar celi drevoredi velikih in malih mlajev, na hišah zastave, okna slavnostno okrašena kakor za Rešnje telo. Skupine so bile tako pogoste, da regent ni mogel več povsod postajati, če je hotel priti še isti dan v Maribor. Mimo mnogih skupin je moral voziti zato v diru v največjo žalost težko ga pričakujočih ljudi.

Lep je bil sprejem v Žalcu, kjer je regent tudi izstopil. Med tem, ko se je razgovarjal z raznimi žalcanci so mu male punčke ovile avtomobil z ljubkimi venc in ga obsule s cvetjem.

CELJE.

To prijazno mestce ob Savinji je nadkrillilo vsa pričakovanja. Sprejelo je regenta tako sijajno in oduševljeno, da bi skoro ne verjel, da so to res Celjani. Po celem mestu, kjer se je regent peljal, je stal gost špalir, trg pod rotovžem pa je bil nabit ljudi. Cenijo jih na 15—20 tisoč. Pred mestom si je regent kratko ogledal vojaško parado, v mestu samem pa ga je pozdravil mestni gerent v bogato in okusno okrašeni estradi pred rotovžem. Regent si je pustil predstaviti razne deputacije, potem pa se je razgovarjal še s številnimi Celjani. Posebno dolgo se je mudil pred sokolskimi vrstami, povpraševal tega to, onega ono, vmes pa kar nenadoma ogovoril tudi kmeta iz okolice, ki se mu je prav samozvestno odgovarjal.

Mesto je bilo res divno okrašeno; popolnoma se je spremenilo regentu na čast. Razlike med Nemci in Slovenci ni bilo, eni kot drugi so storiili vse, da bi bil sprejem čim lepši.

Mala deklica je poklonila regentu šopek v imenu beguncev, deputacija regencev pa se mu je poklonila in ga presila naj ne pozabi „mejnikov treh“ — Gorica, Trst in Reka.

Med špalirjem Sokolov, Sokolice, Orlav, mladino in ostalega občinstva si je ogledal regent glavne lice mesta, ves čas predmet navdušenih in burnih ovacij.

PROTI MARIBORU.

Po skoro polurnem postanku so odpoljali, Celjanom mnogo prehitro, avtomobili drugega gosta in njegovo spremstvo. Pot je vodila skozi Vojnik, Konjice, Slov. Bistrico in druge manjše kraje, ki so bili svoj čas z nami kot nemškutarski. Sedaj so v navdušenju teknovali z ostalo Slovenijo. Vsi sprejemi so bili vzorni,

eden lepši od drugega. O nemščurstvu nikjer več sledu. To je lep sad regentovega potovanja.

MARIBOR.

Kmalu po dvanajstih je dospel regent v Maribor. Skozi veličasten slavolok južnih železničarjev, ki so čakali s svojo godbo, se je peljal cela ogromna avtomobilna kolona preko dravskega mostu na Glavni trg. Slika na mostu je bila nepozabna. Na obeh straneh same male deklice, vse v svečanih belih oblekah, okrašene z vencji, šopki in cvetlicami. Ko je vozil regent preko mosta, je vihralo v zraku tisoče zastavic in iz tisoč ljubkih grl so orili iskreni pozdravi. Obširni glavni trg je bil popolnoma poln. Morda 30 tisoč ljudi ali še več. Kar hiše so se tresle, ko so vse te mase vzklikale regentu v pozdrav. Trg je bil, kakor celo mesto, sijajno okrašen.

Na magistratu je sprejel regent celo vrsto deputacij, med njimi tudi Prekmurce. Po avdijenci je stopil na balkon, z nepopisnim oduševljenjem pozdravljen od občinstva. Zahvalil se je za ovacije in zaklical z balkona: Hvala vam lepa, bratje Slovenci, živeli! — Odpeljal se je nato po mestu, kjer ga je pozdravila pri stolnic duhovščina s škofom, povsod drugod pa nešteto občinstvo. Po kosilu v Narodnem domu se je odpeljal na kolodvor, kjer je že čakal dvorni vlak.

REGENTOVA ZAHVALA SLOVENCEM.

29. junija. Predno je regent Aleksander ob povratku v Beograd zapustil slovenska tla, je blagovolil podati vodji Ljubljanskega dopisnega urada nastopno izjavo:

„Kratko bavljenje od nepuna tri dana u Ljubljani mi je dalo izdatno priliko, da u stalnom dodiru bez prestanka sa svima slojevima vidim, da slovenački deo našeg naroda ne prijanja ništa manje za narodno ujedinenje od druga dva dela. Osim Ljubljane imao sam zadovoljstvo obići neka obližnja mesta i Maribor, i svuda se onaj prvi divni utisak samo lažao, ako je moguće. Srdačne i tople manifestacije u Slovenačkoj išle su pravo mom srcu i tu će ostati. Sa zaljenjem ostavljam ovu krasnu zemlju i krepki rodoljubivi narod slovenački s čvrstom željom, da opet i često dolazim među moje drage Slovence.“

O bivanju regenta Aleksandra v Sloveniji smo priobčili doslej le pregledna poročila, v prihodnjih številkah priobčimo podrobnejša poročila.

Iz boljševiškega raja.

Priobčujemo v prevodu dvoje kratkih črtic znanega ruskega pisatelja Arkadija Averčenko, čegar izbrani jezik, lahkotni slog in fina ironija ter satira močno spominjajo na mojstra satirično-humorističnih črtic, Čehova. Vsi večji ruski listi imajo med svojimi sotrudniki pisatelje, ki niso aktivni politiki, vendar na svoj način ožigajo vse važnejše dnevne dogodke. Prednost teh črtic, ki so podobne francoskim koserijam, je, da nikdar ne napadajo oseb, ampak vedno le učinek odredb vladajočih činiteljev in režima. Slikajo te posledice ne s sovraštvom, ampak s fino in časih zelo kruno ironijo ter govorijo na usta oportunistu, mirnega in zvestega državljanu, ki nikdar ne premišljuje o razmerah, ampak jih jemlje kakršne so in se jim skuša podrediti in prilagoditi.

Čitateljem bosta Ti dve črtici v podrobnostih mestoma kolikor toliko neumljivi, za to podajamo k njima sledeča pojasnila:

Averčenko spada med tisti del razumnosti, ki se ne more sprijazniti z današnjim boljševiškim državnim ustrojem Rusije. Zato ga bleda s pekočim sarkazmom v svojih črticah, ki izhajajo večinoma pod naslovom „Iz boljševiškega raja“.

V prvi črtici bo čitateljem razumljivo vse, razen končne prošnje sproščenega ubijalca Griše, da ga

naj pošljejo pred komisijo za preiskovanje protirevolucije. O tej komisiji gre namreč sumljiv, toda vse-kakor resničen glas, da napravi z vsakim obdolžencem kratko postopanje. Vsakega kratkoma ustrele, kriv ali ne kriv. Tehnični izraz za to postopanje se imenuje v rusčini „postaviti k stjenke“.

Druga črtica potrebuje obširnejši pripomb, kar tu pisatelj z grenko ironijo slika razkosanost Rusije in smeši boljševiške upravne oblasti, ki imajo vse silno dolge naslove. Zato se ti navadno skraćijo v besedo, sestavljeno iz začetnih zlogov. Nesrečni Pavluša misli, da govori njegov prijatelj angleški, ko čuje besede Ispolkom in sovped. Prva beseda pomeni izvršilni odbor (ispolniteljni komitet), druga pa svet poslancev (sov-jet deputatov). Nasprotniki boljševikov imenujejo zato Rusijo navadno Sovdepijo. Isti besedni tvorbi sta revsovjiet in sovnarhoz; prva pomeni revolucionarni svet, druga pa svet narodnega gospodarstva (gospodarstva). Kar se tiče potovanja Pavluše s Krima v Moskvo, je treba omeniti, da je bilo ozemlje severno Krima dlje časa pod oblastjo razbojnika Mašina; od mahnovcev se je prišlo v Harikov preko ozemlja ukrajskih šovinistov pod poveljstvom generala Petljure, avanturista in fanatičnega ukrajskega separatista. Kar se tiče izraza bel gardist, ki nam je znan tudi iz sosednje Madžarske, so imenovali

boljševiki tako vojake Denikina, Kolčaka in Judenica, kot nasprotje rdeči gardi in rdeči armadi, ki sta vojaški ustanovi sovjetske Rusije.

ISČE SE SOBA.

Spisal Arkadij Averčenko. Po vsem čimernem zimskem narježu zvni vedno isti vsiljivi krik: Dajte mi sobo!

Toda sobe ni... In iz te zagate ni izhoda.

Na zadnji strani časopisa v desnem kotu se telpoma zbirajo blede prijave brezuspešno iščočih in v sumu življenja je komaj slišen njih brezbarvni šelest: „Dajte mi vendar sobo.“

Vedno pa niso te objave vele in brezbarvne... Zadnji čas je življenje naučilo iščočje dajati svojih stokom kvečešo pozornost: vzbujajočo in pestro obleko.

3000 rubljev tistemu, ki mi pove za sobo, naj bo klerkci. Dajte sobo! Karil bom celo stanovanje s svojimi drvmi. Za sobo bom dal gospodarjem obei iz svojih lastnih živil. Tudi h bom ušil kakršnekoli glaste.

Dobe se tudi zapletene objave: Iščem sobo. Če ima poseben vhod, dam gospodinj svojo novo lasko žolno in japonski senčnik. Če pa ima poseben vhod in je sredi mesta, dojam kukač, okovano z bisernim matico in pravico, dobiti živila v zadruzi „Šamo vselje“. Tudi pro-

dam veveričji kožušček, podložen z rpsom.

Nekateri računajo na psihologijo: „Kdor mi pokaže sobo, mu plačam 1000 rubljev v frankih.“

Ti love na valuto, se lahko reče. Evo objave, naravnost zmljive sled naivnosti, neumenjenosti, in brezuspešnosti: Išče se soba za samostojno dekle. Ponudbe (?) naj se naslove na M. S.

Kako naj bo slišno med divjanjem t. p. pične navhihte brečanje komarja? Isti uspeh bi doživelo londonsko gledališče Drury houl, ako bi obesilo objavo o svoji predstavi vrh palme sredi afriške pušave Kalahari. Bedna samostojna naivnica!

Boli razumljiv je že ta poziv: „Če ste pošteni ljudje, dajte sobo!“ Tu se čuje vsaj krik: Človek dela šum, močje ga je kdo zasliši.

Neki mol prijatelj, zelo resen človek, nikak paglavec ali vrtoglavec, je hodil in hodil, se mučil in mučil brez stanovanja, proučeval in proučeval značajšini fililogijo časopisnih objav o sobah in ko se je dobro ogledal v svojo snov, je planil v časopis z objavo:

„Za sobo sem pripravljen poročiti gospodarjevo hčer. Na starost, in na čeno ne gledam, vse je brez pomena, razen sobe! Naslovite ponudbe srca, roke in sobe na tega in tega.“

Človek velikega uma je bil mol prijatelj: še tisti dan se je javil pri nem neki starejši gospod.

„Prihajam ra li svoje hčere.“

„In sobe, seveda?“ je previdno pristavil moj prijatelj.

„No, se razume samo ob sebi. Enega ne bo brez drugega.“

„A-a, zelo me veseli. Ali je čedna?“

„Bo že. Rasti ni velike, ampak zebčki...“

„Vrag vzemi zobčke! Vprašam, ali je soba čedna?“

„Precej čedna. Ampak hči je zelo latentirana, pomislite, izvršila je...“

„Svetla?“

„Hm... Kako bi rekel? Prej ko s'anjevali.“

„Mislite obdže? Ali kaj?“

„Imam samo njo. Je edinka.“

„Pravite, da so obdži kostanjevi, ali kaj?“

„Ne, lasje.“

„Čigavi?“

„Hčerkin.“

„O, da bi vas! Sprašujem vas resne stvari, vi pa govorite o neumnostih.“

„Ah, za sobo sprašujete? Da, precej svetla je. Vedno je izbičala in prebivala, omežiti se ni hotela, zdaj pa ima! Temna je...“

„Kako temna, zakaj temna, saj pravite, da je precej svetla!“

„Govorim o njeni bodočnosti. Da se ne obsedi, se ne sme dolgo sedeti.“

„Kaj? Do ene pomoči se lahko posedi, dokler gori elektrika.“

Albanski odpor proti Italijanom.

LDU. Beograd, 28. junija. Iz Korice se poroča: V koriki pokrajini je izbruhnila nesloga, čim so odšla francoska oblastva. Tamošnji patrioti nočejo biti solidarni z vladjo, ki pakira z Italijani. Tudi se nočejo solidarizirati z vstaji v Valoni, ker oni pakirajo z Orki.

LDU. Beograd, 27. junija. Iz Podgorice javljajo: Prebivalci mesta

Težkoče v pogajanjih z Avstrijo.

LDU. Beograd, 27. junija. „Politika“ piše: Pręgovori, ki se vodijo v Beogradu z avstrijskimi delegati, so prišli do vrhunca. Avstrijski delegati so odbili našo zahtevo, da dvigne avstrijska vlada sekvester premoženja in zaplenitev premičnega

Korice so dne 21. t. m. imeli protestno skupščino proti bombardiranjim in pokolju, ki so ga Italijani izvršili v Valoni. Pri odhodu francoskega komandanta je zastopnik občin imel govor in izročil protest, naslovljen na francosko vladjo, s katerim se zahteva intervencija vevlasti proti nasilju Italije.

imeti naši podanikov. Vrednost tega imetja in gotovine, ki jo je avstrijska vlada stavila pod sekvester, znaša 1.2 milijard. Kakor se čuje, naši delegati ne bodo pristali na tako ureditve zadeve, vsled česar bi se pregovori lahko ukiniti.

ZASTOPNIKI NAŠEGA SOKOLSTVA PRI MASARYKU.

LDU. Praga, 28. junija. Danes ob 10. dopoldne se je poklonilo na Hradčanih 15 zastopnikov jugoslovenskega sokolstva predsedniku Masaryku. Prisotni so bili tudi ukrajinski in francoski zastopniki. V imenu Češke obci sokolske je govoril dr. Scheiner, v imenu jugoslovenskega sokolstva pa dr. Lazar Popović. Masaryk se je zahvalil za poklonitev v češkem in francoskem govoru.

ZBOROVANJE MEDNARODNEGA ČASNIKARSKEGA SINDIKATA V PRAGI.

LDU. Praga, 28. junija. Ob 10. dopoldne je v državni zbornici zboroval mednarodni časnikarski sindikat. Zborovanje je otvoril predsednik

českega sindikata dr. Svatek v francoskem, angleškem in srbo-hrvatskem jeziku. Navzoče je pozdravil tudi minister za zunanje stvari dr. Beneš. Čehi, Angleži in Amerikanci so priredili jugoslovanom živahne ovacije. Govorili so vsi zastopniki časnikarstva iz zaveznških in pridruženih držav razen Italijanov, ki niso došli na zborovanje. V imenu jugoslovenskih časnikarjev je govoril v francoskem in srbo-hrvatskem jeziku urednik Kisek iz Splita. Sprejeta je bila resolucija glede ustanovitve mednarodnega časnikarskega sindikata v Bruslju. Popoldne se je vršila zopet javna telovadba sokolstva pri natlačeno polnih tribunah. Uspeh je bil sijalen. Navzoč je bil predsednik Masaryk in zastopniki tujih držav. Nocoj priredi jugoslovensko poslaništvo banket povodom proslave Vidovega dne.

Osnutek o izenačenju uradniških plač.

Dodatno k našemu včerajšnjemu poročilu o osnutku za izenačenje uradniških plač prinašamo še sledeča pojasnila:

Po potrebi se za posamezne kraje v kraljevini more odrediti izredna stanarina, ki mora biti 50 % večja od redne. Neozhenjeni dobivajo stanarino za 25 % manjšo kakor je redna. Državni uslužbenci imajo za rodbine pravico doklad, in sicer za ženo, groke in pastorko. Uradniku pripada za ženo 720 dinarjev na leto, poduradniku in sinu pa 540 dinarjev, ysem brez razlike pa pripada 540 dinarjev na leto za vsakega otroka. Ministrski svet odreja izredne doklade po potrebi službe in po razmerah v posameznih krajih v državi in zunaj države. Uradniki se delijo v nastopne kategorije: 1. na skupino z zrelostnim izpitom in popolno fakultetno izobrazbo, 2. na skupino z večjo izobrazbo kakor so srednje šole z zrelostnim izpitom in manjšo kakor fakultetno izobrazbo, 3. na skupino srednješolskim zrelostnim izpitom, 4. na skupino z nekoliko večjo izobrazbo kakor je v osnovnih šolah. Praviloma se v vseh štirih skupinah uradniki po kvalifikaciji v njihovi kategoriji avtomatično pomikajo do gotovega razreda. Uradniki prve skupine začno službo z 9. razredom in avtomatično napredujejo do 6. razreda. Uradniki druge skupine začno s srednjo plačilno stopnjo 10. razreda in napredujejo avtomatično do najvišje plačilne stopnje 7. razreda. Uradniki

tretje skupine začno službo z 10. razredom in napredujejo avtomatično do 8. razreda, uradniki četrte skupine pa začno službo z 11. razredom in napredujejo avtomatično do vstevši 9. razreda. Mimo avtomatičnega reda more uradnik napredovati z imenovanjem na prosta mesta neposredno višjega razreda. Pri tem odločuje njegova sposobnost. Po potrebi se razpisujejo natečaji. Uradniki druge, tretje in četrte skupine morejo napredovati samo še za dva plačilna razreda višje, kakor je označeno kot maksimum avtomatičnega napredovanja. Za poduradnike se postavljajo osebe, ki imajo osnovno šolo in strokovno izobrazbo, kakor je potrebna za posamezne službe. Za sluge se postavljajo one osebe, ki znajo toliko čitati in pisati, kolikor to zahteva njihov službeni položaj. Uradniki služijo v posameznih stopnjah dve do tri leta, poduradniki in sluge pa služijo v nižjih stopnjah po dve leti, potem pa po tri leta.

VIŠNJEVA REPATICA.

Levstikov humoristični in satirični roman, ki je vzbudil vsestransko zanimanje, to je izhajal kot podlistek v „Jugoslaviji“, je ravno kar izšel v lepo opremljeni knjigi. — Cena brošuramuz izvedo (2 zvezka, skupaj 505 strani) 40 K, okusno skupaj vezanemu 50 K. Naroča se pri „Zvezni knjigarni“ v Ljubljani, Marjita trg šte. 8 in pri podružnicah Jugoslavije v Mariboru, Celju in Ptuj.

»Kaj ima tu posla elektrika?«
»No, če pridejo gostje!«
»Kaj pa mislite, mola hči ni taka!«
»Moj prijatelj zamišljeno pocmaka z ustni in vpraša:
»Topla?«
»Kako, temperatura? Normalna, kaj neki mislite? 35 r.«
»O, Bože moj! Vašo lčer vzame vseno kaj jo neki tako hvalite! Povejte raje kaj o solli.«
»Oprostili, jaz bi vseeno rad da bi šlo vse kot v ljubezni. Nazadnje sem le oče.«
»Jaz pa najemnik. To je važnejše. Kaj na samovar boste dajali?«
»Popolno garnituro. Zraven dobi še šest vezelih srajc, spodnjih hlač.«
»Pustite, papa! Raje jo pojdiva pogledati!«
»Pa ni še oblečena.«
»Sobo, papa, sobo!...«

reke med filnikom in ušesom in rekla:
»No, Grišenkja, preživiva lepo medeni mesec, nuna bosta za to že zadostovala tudi dva tedna, potem se pa odpraviva iskat.«
»Česa?«
»I, stanovanja! Saj vendar ne moreva oha in še z deklo živeti v eni sobi!«

Državni pravdnik je lokal na ves glas in dejal, da ne bo obtoževal, ampak branil ubijalca.
Porotniki so nabrali zanj tisoč rubljev, okrožno sodišče pa je razglasilo sledečo sodbo:
»Ubij je izvršen v samoobrambi in v duševni zmedenosti. Zato se obtoženez oprošča.«
»Kako bo pa z zaporom?«, je ogorčeno vprašal oproščen Griša.
»Prosti ste, v zapor se ne vrnete več.«
»Škoda! Mogoče bi me dali v blaznico?«
»Ni mogoče, saj ste normalni.«
»No, pa vsaj k preiskovalni komisiji za protirevolucije.«
»Svobodni ste!«
»To se pravi, spet na zaboje inila? To so sodišča pri nas v Rusiji!«
Čitatelj, usmilit se Griše...
Prevel B. B.

Slike iz Poljske.

Milanski „Avanti“ prinaša poročilo o razmerah, ki vladajo v Poljski. Iz dopisa posnemamo:

Vest o padcu Kijeva je povzročila v celni Poljski silno paniko. Poljski denar je padel za 10 točk. Kruh je v Varšavi po 80—90 rubljev kilogram. Vsled velike dragine v deželi se povsod pojavljajo mešana gibanja in baš sedaj štrajkajo v Varšavi peki, elektriciisti, telefonisti, tramvajski nameščenci in občinski uradniki. Vse strokovno delavstvo zahteva, da se z Rusijo sklene mir. Če se to v najkrajšem času ne zgodi, preti nevarnost, da izbruhne v celni deželi splošen štrajk.

Ministrstvo je odstopilo. Pilsudskega je zapustila tudi ljudska stranka. Zagovornika poljske akcije proti Rusom, socialistična desničarja Lieberman in Reger se pripravljata na pot v London, kjer nameravata informirati „Labour Party“ o razmerah v Poljski, „katero hoče imperijalistična Rusija požreti“.

Medtem postaja panika v republiki vse večja. Boljševiške zmage nad poljsko armado jemljejo poljski šlahti še zadnje upe, ki so jih stavile vanjo.

„Nova Reforma“ se n. pr. zanaša na čete novih dobrovoljcev, ki kmalu poldejo v boj proti Rusom. „Czas“ se tolaži drugače in pravi, da so Nemci, ki so prve čase zmagovali, na koncu podlegli. Upa, da se pri Poljakih, ki v začetku podlegajo, zgodi narobe. Bog bo že dal — piše „Czas“ — da Poljaki zopet zavzamejo Kijev. „Ilustrovani Curier Codzenny“ piše, da uspeva ruska ofenziva samo zato, ker jo vodi Ludendorff, izraziti sovražnik Poljakov. Medtem pa poziva „Robotnik“ vladu, naj rekvirira ukrajinski kmetom živila, dokler je še čas, t. j. dokler se poljske čete umaknejo. In tako dalje.

V Ukrajini vlada proti poljski soldateski strašno sovraštvo. Poljsko vojaštvo pustoši zasedene pokrajine tako, da so Podolci in Volinji poslali v Varšavo delegacijo, ki je protestirala proti postopanju poljskih uradnikov in funkcionarjev v njihovem ozemlju. Poljski komisar pa ni znal delegaciji dati drugega odgovora nego da pripadejo glasom dogovora s Petljuro ta ozemlja Poljski, in da bo vsakdo, ki bi se aneksijski upiral, ustreljen.

Panika torej raste od dne do dneva, toda Poljska šlahta ne izpremeni svojih nazorov in se raje kakor z resnico brati z različnimi propagatorji carizma, od katerih sta se zadnji čas mudila v Varšavi, kjer jih je sprejel tudi Pilsudski, voditelja ruskih kadetov, Rodičev in baron Nolde. Baje sta delala s Poljaki načrte za uničenje ruske rdeče armade. Toda tisti načrti menda ne koristijo nič in ne bodo nič zalegli za kaj Rusi korakajo naprej, Poljaki pa bežijo pred njimi.

Nemška gospodarska kriza.

Vsenemško časopisje se že nekaj časa bavi z nenadnim poostrenjem nemške gospodarske krize, ki je najtežja izza zloma centralnih sil. Časopisje povdarja, da je težaven položaj v trgovini in industriji nastal v istem času, ko se je nemška valuta občutno izboljšala.

„Frankfurter Zeitung“ doznava, da je nemški trgovinski minister, ko je zasljal komisijo veleindustrijalcev, ki so mu poročali natančneje o zastoju ekonomskega življenja v Nemčiji, izjavil, da more samo povratek normalnih razmer na tržiščih torej znižanje cen, vzpostaviti narodno gospodarstvo. Samo normalno razmerje med prodajno in kupno ceno bo rešilo državo iz krize.

Nemčija stavi vse svoje nade v izvoz in upa, da ji bo mogoče zopet zavzeti ono mesto, katerega je imela pred vojno. Boji se samo Amerike, ki ji povsod konkurira in ki ji bo glede izvoza delala še dolgo časa preglavice.

Casopisje sicer prinaša ministrove izjave, a ne mudi nikakih detajlov o namerah pristojnih oblasti glede omogočenja izhoda iz gospodarske krize. Nemška valuta se je sicer izboljšala, toda nemški finančni strokovnjaki so mnenja, da je izboljšanje nemške valute samo mimoidočaj, kaj izhaja iz spekulativnih manevrov.

Zelo važen pojav v nemški gospodarski krizi je tudi nezaposlenost delavstva, ki se veča od dne do dne. Organ stavbnih delavcev pozivlja vladu, naj porabi milijarde, s katerimi razpolaga da tako življenje industriji. Surovine, katere ima Nemčija, naj se uporabijo za industrijo, da bo čim več delavcev zaposlenih,

kaj jasno je, da vsled nezaposlenosti beda grozno raste.

V Nemčiji si zelo prizadevajo za to, da bi se obnovna francoskih opustošenih krajev poverila nemški industriji. Nemško časopisje ne prikriva nade, da bo konferenca v Spa odobrila ta načrt. Stroški za vzpostavitev opustošenih krajev naj bi se na ta način odbili od vojne odškodnine, katero mora plačati Nemčija. V Nemčiji prevladuje mnenje, da je to najvitalnejše vprašanje države, za katero se morajo vsi krogi zainteresirati. Samo mišice nemškega delavca lahko rešijo državo iz obupnega finančnega položaja.

Beleške.

Pozdrav z gor!

Pod tem naslovom je prinesel „Mariborski Delavec“ krasen pozdrav regentu Aleksandru od dr. Iv. Laha. Pozdrav ni pisan v tradicionalni obliki, temveč je originalen, kakor znajo pozdravljati le oni, ki „pohajkujejo zaničevani, ker niso slu-

žili fušcem“, in kojih „srca so čistih ob spominih na preteklost“. Tako pozdravljajo oni, ki so čakali na Karađorjeviće v Časih, „ko drugi niso verjeli na našo svobodo in ko so drugi z zasmehom imenovali srbsko ime. Tako je pozdravil dr. I. Lah. Njegov pozdrav je vreden tisoč drugih! — c.

Nemške laži.

Naš dunajski poročevalec nam je že v ponedeljek zvečer sporočil telefonično kot posebno senzacijo, da so se v ponedeljek na Dunaju širile vesti, da je bil na regenta na njegovem potovanju po Jugoslaviji nameravan atentat, ki pa je bil zadnji hip preprečen. V torkovih izdajah so listi te vesti tudi natisnili. Dunajski židovski žurnalisti naj bi si za čas regentovega bivanja med nami ogledali Ljubljano in celo Slovenijo, pa bi videli, kako nesmiseln je židovski lov za senzacijami, ki jih plačujejo Frankovci s težkim italijanskim denarjem. Obenem bi se pa tudi uverili, da je vsak up na razkol Jugoslavije ničev.

Jugoslavija.

Italijani ostanejo še zanaprej v zasedeni Dalmaciji.

LDU Trst, 27. junija. Po tukašnjih listih so nekateri rimski in milanski časopisi pred kratkim objavili vest, da se odpokliče del čet, ki se nahaja v zasedenem ozemlju Dalmacije. Agencija Stefani demantira to vest in dostavlja, da čete ostanejo na svojem mestu.

Italijanske represalije nad neosvobojenimi Sokoli.

LDU Beograd, 27. junija. Iz Sušaka poročajo: Poveljnik karabinjerjev na Sušaku, poročnik Marzelli, je prepovedal potovanje naših Sokolov iz okupiranih pokrajin v Prago. Kljub intervencijam čehoslovaškega konzula je prepoved ostala v veljavi.

Prva betonska ladja v Jugoslaviji.

LDU Split, 28. junija. V Molenti (Dalmacija) so zgradili prvo betonsko ladjo v Jugoslaviji po sistemu dr. Stjepana Siročića in Marka Kise. Polzkusi na morju so dobro uspeli ter se nadaljujejo. Blagoslovljenje ladje se bo vršilo na slovesen način. Prva ladja tega tipa bo nosila ime „Peter I.“ ter bo služila razvoju naše mornarice.

Zdravstveno stanje vojvode Mišića, ki se sedaj zdravi na Vračaru blizu Beograda,

da, se polagoma obrača na bolje. Te dni je vojvoda obiskal notranji minister Davidović.

Za našega konzula v Pittsburgu je imenovan Branko Lazarević, za konzula v Marsellu pa Jovan Milanković.

Kongres poljedelskih zadrug iz Vojvodine, Hrvatske in Slavonije se je začel 29. junija v Zemunu.

Za obnovo Beograda. Odsek za obnovo stanovanj v ministrstvu za zgradbe je dobil naknadni kredit petih milijonov din. za popravilo poslopij v Beogradu, ki so bila v vojni poškodovana. S tem kapitalom se dozdajajo tudi stavbe, ki so se začela graditi že pred vojno.

Rusko gimnazijo bi radi osnovali ruski begunec v Zemunu. Na zavodu bi se poleg drugih predmetov poučeval tudi naš jezik, književnost in zgodovina.

Dar angleške vlade srbskemu Rdečemu križu. Angleška vlada je poslala srbskemu društvu Rdečega križa v Londonu svoj dar 18.000 funtov sterlingov. Od te vsote je določenih 200.000 dinarjev za otvoritev otroškega zavetišča v Trebinju. Pred nekaj dnevi je prišlo okoli 700 bel raznih stvari, da se razdele jugoslovenskim ujetnikom, ki se vračajo iz Bolgarske, Italije in Rusije. Londonski Lord major je postal častni blaginjak srbskega Rdečega križa v Londonu.

Razna poročila.

Francosko odlikovanje staroste ČOS.

LDU Praga, 28. junija. Francoski minister Barthou je izročil starosti Češke obci sokolske dr. Scheinerju oficirski križ častne legije.

Poljski napori za arbitražo.

LDU Praga, 27. junija. Ministrstvo zunanjih stvari je prejelo od konferenca poslanikov poziv, da se čehoslovaška in poljska vlada čim prej izjavita, ali sprejemata arbitražo v tešinskem ozemlju, ali ne. Ako se odbije razsodišče, se bo vršil plebiscit na spodnjem ozemlju v najkrajšem času.

Novo brzojavne pristojbine v Avstriji.

LDU Dunaj, 28. junija. Od 1. julija dalje znaša pristojbina za navadne brzojavke v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev 1 krono za besedo, v časnikarskih brzojavkah pa 50 vinarjev. Najmanjša pristojbina znaša 10 kron.

Fehrenbach o versalliskih mirovni pogodbi.

Berlin, 28. junija. Na današnji narodni skupščini je državni kancelar Fehrenbach izjavil med drugimi: Odnosaji k inozemstvu stoji pod znamenjem mirovne pogodbe versalliske. Brezmea so nezasišano velika. Ker je pa Nemčija sprejela pogodbo, ni za vlado nobenih drugih smernik, nego izpolniti obveznosti, kolikor je to mogoče. Zlasti mora Nemčija vpoštevati zmanjšanje armade. Ako določbe versalliske pogodbe dosedaj niso bile izvedene dobesedno, tega ni kriva Nemčija, marveč okolnosti. — Državni kancelar je nato izrazil nado, da se bo konferenci v Spa posrečilo najti pravo pot k obnovi in zaidjuči: Nemčija je za to pripravljena. Mi stoliimo na iles politične enakopravnosti vseh Nemcev iz odklanjano vsake predprave.

Orško-turška vojna.

LDU Pariz, 28. junija Orško frontno poročilo: Orške čete napredujejo v treh smereh in so razvele Somo. Sovražnik nam je pripravil hud odpor, vendar se je končno moral umakniti z velikimi izgubami.

Boji med Angleži in Turki.

LDU London, 28. junija. Angleške čete so vzhodno od Bagdada odbile četa mustafa Komal paše, ki je imel težko izgube. Mrtvecev so pustili Turki okoli 2000 na bojišču. V ozemlju izmida se razoro-

žili vse prebivalstvo. Na potu so nadalje nje čete, ki prihajajo iz Malte.

Kriza na Irških železnikah.

LDU London, 28. junija. Kriza, ki je nastala vsled pokreta sinfajnovcev na Irških železnikah, je vedno večja. V Dublihu več časa niso prispela živila. Govor se, da bo železniški promet ustavljen povsod. Izvrzete bodo samo nekatere ulstnske grofije. Promet se ustavi danes.

Krvavi nemiri v Bagdadu.

LDU Berlin, 28. junija. »Mittagspost« javlja iz Teherana: V Bagdadu je prišlo k priški nemirov, ki so izbruhnili snoči, de krvavega poboja, pri katerem je bilo več oseb ubitih in ranjenih.

Angleški delavci za ruske soviete. Letna skupščina angleške delavske stranke, ki je zborovala prošli teden, je sprejela resolucijo v kateri ugotavlja, da se mirovni pogoj evropskih držav ne skladajo z vojnimi cilji, ki so jih te države prej proglasale za svete. Resolucija dalje zahteva, da se vzpostavi s Rusijo trgovske zveze in da se prizna sedanja ruska sovjetska vlada.

Pogolji antante za vstop Nemčije v zvezo narodov. V angleški poslanski zbornici je izjavil Lloyd George, da bo Nemčija v zvezo narodov sprejeta, ako ima resno željo izpolniti pogoje, katere ji nalaga mirovna pogodba.

Japonski pogoji za priznanje vzhodne sovjetske republike. Kakor poroča brezlični brzojav iz Moskve, se je Japonska izjavila pripravljeno priznati rusko republiko na daljnem vzhodu pod pogojem, da bo politično in gospodarsko popolnoma neodvisna od ruske sovjetske vlade in da bo imela demokratično vlado.

Grški kralj, ki se je zadnje dni mudil v Parizu, je odpotoval v Smirno.

Sestanek zveze narodov. Iz Washingtona javljajo, da so zavezniki prosili Wilsona, naj skliče zvezo narodov, katereba zborovala v Zenevi ali v Bruslju.

Zahtevajte „Jugoslavijo v vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!“

Dnevne vesti.

— Čudno postopanje. Prejeli smo: Pred nedavnim časom je bilo po vseh slovenskih listih razglašeno, da ima vsakdo, ki je na Koroškem rojen, ob priliki plebiscita glasovalno pravico, čeprav ne stanuje tam. Na podlagi teh razglasov sem se obrnil na Narodni svet za Koroško v Velikovec s prošnjo, naj se dostavi glasovnica zame in za mojo ženo. Seje po dvakratni urgenci se mi je odgovorilo, da sploh nimam pravice glasovati. Vprašam torej: Kdaj in kdo je spremenil določbe o glasovanju? Razglašeno je bilo, da ima vsak Korošec glasovalno pravico, in torej ne samo tisti, ki je leta 1919 stalno bival na Koroškem, oziroma v glasovalni coni. Kaj neki pomeni pripis na dopisnici? Imeli Vas bomo v evidenci, če se pogoji kaj spremene ter se glasovalna pravica razširi itd. Kot Korošca me jako zanima, kdaj in na čigav pritisk so se prvotni pogoji spremenili. Pa ne, da smo bili zopet enkrat poslušni otroci in smo ubogali migljaj — antante?!

— Boj proti dragini v Sarajevu. „Jugoslavenski Lloyd“ piše: V Sarajevu so bile cene trgovskega blaga že pred vojno višje, nego v Zagrebu. Ni se torej čuditi, da so sedaj cene tam skoro fantastične. V zadnjem času je začelo sarajevsko časopisje veliko kampaňo za znižanje cen in pozivalo publiko, da ne kupuje ničesar drugega razun stvari, ki so neobhodno potrebne. Začele so pomagati tudi oblasti, ki se trudijo, da bi znižale cene zlasti živilom in manufakturam blagu. Na pozive v časopisju je začelo občinstvo omejevali svoje potrebe in kupovati samo najnujnejše blago, kar sili trgovci, da prodajajo blago ceneje, ako se hočejo izogniti še večji izgubi. Ni dvoma, da bo mnogi solidni trgovec, ki si je pred padanjem cen naročil drago blago, utrpel sedaj veliko škodo, katero pa bo s svojo solidnostjo lahko zopet popravil. V Sarajevu se že opaža mnogo zdrave konkurence. — Sarajevska „Jugoslavija“ prinaša sledeči ošlek na meščane: Ouderbi so vs oagullli do gole duše. Zda je tega dovolj! Če jim ni za svoje duše, naj se bolijo vsaj za svoje nenasiene župe. Bojkotirajte vse one, ki Vam pišejo kri in ki nimajo usmiljenja ne z Vami, ne z vašo dečo. — Tudi pri nas v Sloveniji bi bilo kaj takega potreba. Uspeha bi najbrže ne bilo, ker pri nas se itak dražje blago prej prodaja, nego ceno. Za primer vzemimo luksuzne čevlje, katere trgovci navzlic njihovim bajnim cenam prodajo prej, nego trpežno domače blago.

— Od česa naj trafikanti — vojni invalidi žive? Piše se nam: V Uradnem listu od 7. t. m. sem čital poleg novih cen tobačnim izdelkom tudi, da se bo odslej naprej dopustil trafikantom samo 6%ni zaslužek. Kako naj živimo od tega trafikantov. Invalidi, ki večinoma nimajo nobene drugega premoženja? Ko so imeli trafike bogati gostilničarji in trgovci, so imeli isti 10%ni zaslužek, sedaj pa, ko jih imamo revni in nekateri celo zelo pohabljeni invalidi, pa imamo samo 6%. Če država potrebuje denarja, zakaj ga ne šte tam, kjer ga je v izobilju? Zakaj se odtrgava ravno največjim revežem? — Vsak invalidi ki ima trafiko, gleda na to, da bi si pri svojem poslu prihranil toliko, da bi poplačal dolgeve, katere si je moral napraviti pri prevzemu trafike. To pa je sedaj izključeno ker od tega zaslužka niti eden sam ne more živeti, in toliko manj, če ima družino, o prihranku pa sploh ni govora. Invalidska pokojnina, ki jo invalidi dobivajo, je pa tako mala, da se niti ne more računati za prihodnek. Zdi se, da merodajni gospodje nimajo nič kaj časa razmišljati o usodi bednih invalidov.

— Cene v Trstu padajo. V zvezi s padanjem lire je italijanska vlada dovolila izvoz dostaj iz prepovedanega blaga. Kakor poročajo iz Trsta, je bilo blaga (kum, usnje itd.) eksportirane mnogo v Jugoslavijo. Nadalje so padle v Trstu tudi cene manufakturam blagu. V obče je najcenejše ono blago, ki je namenjeno za izvoz. Cena južnemu sadju pada neprestano, ker je njegov uvoz v Jugoslavijo od jugoslovanskih oblasti prepovedan. Tako poročajo listi. Koliko je na tem resnice, nam zanekrat ni znano.

— Interesi naših državljanov v Nemčiji. Oddelek za izvršitev mednarodnih pogodb v Beogradu je podaljšal z odlokom št. 912 z dne 15. junija 1920. svoječasno že do 20. maja podaljšani rok za prijave pogodb, katere so sklenili naši državljanji z nemškimi pred 5. februarjem 1919. do 30. junija 1920. Interesanci, ki jim je na tem, da se njihove pogodbe izvršijo, naj jih nemudoma prijavijo zgoraj imenovanemu oddelku. Prijave po 30. t. m. ce ne bodo vpisovale. Komisijska za izvršitev mirovnihi pogodb.

— Za deseturni delavni dan. Na zadnji plenarni seji sarajevske trgovske komore se je sklenilo začeti akcijo za ukinjenje

osemurnega in za uvedbo deseturnega delavnika.

— Žetev. Po nekaterih krajih Bačke, Baranije in Banata se je pričela žetev pšenice že v početku minulega tedna. Pšenica je lepa, dasiravno se je mislilo, da ji bo deževno vreme škodovalo.

Ljubljana.

— Dar prestolonaslednika za siromašne dijake ljubljanskega vseučilišča. Major Radko Rakotič je izročil rektorju naše univerze dr. Plemlju 40.000 kron, kot dar prestolonaslednika — regenta Aleksandra za siromašne dijake ljubljanskega vseučilišča.

— Kaj dela ljubljanski odsek za določanje cen? Po vseh mestih so se sedaj, ko so začele cene padati, odseki za določanje cen pobirali za to, da se konsumantom položaj nekoliko olajša. Določili so za vsakdanje življenske potrebščine maksimalne cene. Tako se je zgodilo v Zagrebu, v Sarajevu, v Beogradu in Splitu in v Novem Sadu. Samo v Ljubljani se ni še nič ukrenilo. Pri nas ni treba da cene padajo, ne nasprotno, smelo se še nadalje dvigati — po zaslugi veržnikov in odseka za določanje cen, ki jim pri odiranju naravnost pomaga, ker ne zavzame proti obstoječim razmeram nobenega stališča. Ali brezbržen ta odsek ni bil tedaj, ko se je šlo za to, ali naj se cene za kruh zvišajo ali ne. Takrat je odsek hitro dvignil cene, in to celo dvakrat zaporedoma v razmeroma zelo kratkem času. Radi bi videli, da bi se ta odsek zganil tudi sedaj, ko gre za to, da se cene znižajo. Odsek vprašamo, ali morda čaka, da bodo nesolidni trgovci cene sami znižali? Če bomo čakali na to, nas bodo veržniki slekli do nagega. Zato je treba proti njim uporabiti jekleno roko, sicer se v normalne razmere še ne povrnemo v doglednem času.

— V poznih urah. Bivanje regenta Aleksandra v Ljubljani in vsled tega čez uro odprte gostilne in kavarne je izrazil marsikateri ljubljanski pijanček in se ga je navlekel, da mu je lice žarelo kot polna luna. Taka prilika, pa bi je človek ne izrabil! Predvčerajšnjim je bilo zlasti Trnovo polno vinskih bratcev, ki niso mogli in znali ne naprej, ne nazaj, tako se jim je bila že zmešala orientacija. Opazoval sem dva takšna tovariša, ki sta se vrtela kot muhe v vroči kaši, pomagala drug drugemu, in vendar nista dospela z mesta. Nato sta se vrnla na tla in kričala: »Ej duš, midva sva pa pozabila, kje sva doma!« Prišlo je nekaj treznih civilistov, ki so naposled od alkohola omotena trabant spravili domov.

Maribor.

Končno so se le zganili. Napise v državnem jeziku zahteva s posebno narodno mariborski gerent. Zraven imena se mora naznačiti tudi vrsta obrata. Vsaka pretirana in kričoča reklama v nemškem jeziku se mora odstraniti. Dolgo je bilo treba čakati!

V Mariboru se vrši julija veliki orlovski tabor. Priprave se vršijo z velikim pompom.

Celje.

Povodom zleta Celjske sokolske župe v Zagorje dne 4. julija odide poseben vlak iz Celja ob 8. uri zjutraj in se vrača iz Zagorja ob 22. uri. Voznica je polovična. Koncert celjskega pevskega društva je z ozirom na zlet celjske sokolske župe v Zagorje preložen na soboto 10. julija.

Požar na Liscu. Že včeraj smo poročali, da je v noči od 24. do 25. t. m. zažgal slaboumni dr. Cesar Bobisut hišo, v kateri je stanoval. Kakor se naknadno poroča, je dr. Cesar Bobisut že dalje časa bolehal na umu ter si v halucinacijah predstavljaj, da je predsednik avstrovske republike. V svrhu pregleda njegovega zdravstvenega stanja je bil 24. t. m. preisklan od dveh tukajšnjih zdravnikov. Zvečer na to je najprej celo svoje pohištvo razbil, nato pa poslopje zažgal. Pri zažigavanju 25. t. m. je izpovedal sledeče: »Jaz sem poveljnik avstrovske republike. Moja največja sovražnika sta cesar Viljem in Morthy...« Povedal jim je še več takšnih, nakar so spoznali, da je brezdvomno umoboln, ga prišli in oddali na Studence.

POŠTNE RAZMERE V MURSKI SOBOTO.

Centrala za Prekmurje ne le v upravnem in vojaškem ozirom temveč tudi za poštne zveze je Murska Sobota. A kakšne so poštne razmere v Murski Soboti? Za poštne urad le na razpolago le en lokal in še ta majhen. V tem lokalni se sprejema in izplačuje denar, i. dr., uraduje predstojnik urada, 4-5 gospodičin in 2 slugi. V tem lokalni se sortira pošta, se zlogosajo pisma in kartice, sprejemajo in oddajajo brzolavi. V tem lokalni pa na tudi telefonska centrala. Če ropotata aparata za brzolav, če sluga pisma zlogosja in občinstvo govori, je treba pač nadnaravnega služba, da se kaj sliši. Ne le lokalnega interesa je, temveč potreba je za celo Prekmurje, da dobi poštne urad v Murski Soboti drug

vočje lokale in da dobi vsaj en telefonsko centralo posebno sobo, da se ne bodo dogajali slučaj kakor se je meni te dni. Po dolgem čakanju sem dobil vendarle telefonsko zvezo z Ljubljano, a razumel nisem ničesar, vsled ropotanja brzolavnih aparatov in govorjenja občinstva. V Ljubljano pa so mene dobro razumeli. Čudež je, da še ni znorela gospodičina, ki oskrbuje po dve telefonski centrali; jaz bi ne vzdržal tam niti eno uro ne.

V Ljubljani se jezimo, da rabijo pisma iz Murske Soboti 10 do 14 dni, brzolavi po teden dni predno prispejo in zakaj je telefonska zveza z Mursko Soboto tolikokrat pretrgana. Pozvedel sem sledeče: Pošta se v Murski Soboti ne odpravlja za Ljubljano v posebni vreči, kakor sem mislil, temveč v vreči skupno z drugo pošto za Radgona in v Radgoni se le oddelijo potem za ambulanco naprej. Ali nima poštna uprava par vreč, da bi se pismena pošta iz Prekmurja odpravljala v posebni vreči že iz Murske Soboti in ne da se sortira še le v Radgoni v vreče.

Mnogo krivd je pa tudi na oseboj samem. V take kraje bi se morali poslati le dobroizvežbane zanesljive moči. Kaj si naj mislimo o poštarici, ki izgubi ji izročeno pismo, kaj o gospodični telefonistki, ki po noči vsako uro odprva rolete, da se sliši po vsem mestu, a telefonskih klicov sploh ne sliši ali pa še le po pol ali celournem zvonjenju? Navedel bi lahko še več slučajev, a poštno ravnanstvo naj preišče razmere, pa jih bo izvedelo.

Če kliče interurban dobim zvezo do Radenc, a Murske Soboti posebno zvečer dostikrat ni mogoče doklicati. Najbrže nima službe? Je odgovor, a predpisana je bila prej služba do 23. ure, sedaj pa za celo noč. Ali so krivi aparati ali malomarnost službojuče moči?

In vendar je točno funkcioniranje poštne uprave v Murski Soboti vevlačno ne le za privatnike temveč tudi za civilno in vojaško upravo, ker je Murska Sobota središče celega Prekmurja.

SOKOLSKI DAN V MOZIRJU.

Sokol v Sošanju je zaključil proslavo pomladi v znamenju bratstva dne 20. t. m. z izletom v Mozirje. Med potjo so se mu v Paški vasi pridružili še bratje iz Braslovč in Polzela ter en brat iz Zalca. Med petjem koračnic in ob veselih zvokih roga je pešpot preko klanca v Libio kaj hitro minila. Tam nas je pozdravil slavolik. Po kratkem odmoru prišli k pozdravu Savinjski Sokol in požarna bramba iz Mozirja. Na iskrene besede staroste br. Pevca se je zahvalil načelnik Sokola v Sošanju brat Kurrik: Sokolstvo stremi po napredku, narodnosti, demokraciji. Vzgojno in izobraževalno delo naj izpopolnjuje telovadbo. Iz tega namena smo tudi priredili današnji izlet. Pozdrav velja tudi vrli požarni brambor. — Nato se je razvila povorka z godbo in zastavo Mozirskega Sokola na čelu, 2 jezdecima, 20 članov in 14 članicami v kroju. Sprejem v Mozirju je bil prisrčen. Po obedu smo šli sprejeti še goste iz Gornje Savinjske doline, kjer so se izmenjavali pozdravi med posameznimi društvi, ki so postrtovalno prihitela od vseh krajev, tako da je bilo pri popoldanskem telovadbi in veselici zastopanih tudi 6 požarnih bramb. V obhodu po Mozirju so bile tri zastave. Takoj po razhodu je Mozirski Sokol otvoril telovadbo. 6 članic in 12 članov je lepo izvedlo prvi del Vilmarevlihih prostih vaj. Nato je izvajalo 23 članov Soštanskega, Braslovškega in Polzelskega Sokola Holmanove proste vaje »Osvobođenja in Ujednjenja«. Načelnik br. Kurrik je na predlovaldel obrazložil ideologijo teh vaj, kar je zelo koristilo umevanju celotnih vaj in posameznih gibov, ki so vsak skoro pesem zase. Izvajanje je bilo dobro, kritje bi bilo lahko boljše. Slede strumno in vrlo dobro izveden nastop 14 članic iz Soštanja pod vodstvom nač. s. Volkove s Praskimi vajami. Človeku je srce igralo ob tej lepi sokolski himni, vsak je moral spoznati smotreno delo Sokolstva, vzgojiti v ženi ideal Kosovske devojke... Oročno telovadbo, ki se je tudi vršila na glavnem trgu, sta zaključili dve po br. Kurriku aranžirani skupini, od katerih je zlasti zadnja med petjem »Lepe naše domovine« izzvala vihar navdušenja. Na veseličnem prostoru so Mozirske dame tekmoval v izbornem aranžmanu in postrežljivosti. Točno ob pol 7. uri se je zbral Soštanski Sokol k odhodu po navdušenih besedah br. Lipolda, Volka in Serneca. Ob prvi priliki se spominimo bratske vzajemnosti in besed slovesa: Na svidenje! Zdravol

VZROKI ALKOHOLIZMA.

1. Nevednost. Ljudstvo se brani poka o žalostnih posledicah pijančevanja, zlasti žganjčevja vsled trenutnih prijetno damljivih vtisov alkohola na človeško dušo in nepoznanja alkoholovega kvarnega učinka na posamezne organe človeškega telesa. 2. Podedovalno nagnjenje do alkohola. Zdravniki trdijo, da je 50 odstotkov vseh pivcev podedovalno pijanost od svojih starišev. To nagnjenje do alkohola je tem silnejše, čim več rodov je bilo vdanih pijančevanju. Že stari zgodovinar Plutarh piše: »Pijance rodi pijanec.« 3. Mrežica gostiln in žganjekuhov. Čim več je prilike za pitje, tembolj se je ljudstvo opilevalo. Ogromna števila gostiln pa

mestili in žganjekuhov zlasti po deželi, zvaljaba ljudi dannadan k pijančevanju. 4. Pivske navade. Brezčestvne pivske navade v ndajrazličnejših oblikah in prilikah pri vseh osebah brez izjeme stanu in poka so krive, da se mnogo ljudi vdaja pijančevanju. 5. Uboštvo. Slabe gnotne razmere, borna stanovanja, boleznit itd. so premnogokrat krive, da ljudje iščejo utehe v pijanci.

Kaj je alkoholizem? Alkoholizem pomeni sploh učinke alkoholne nezmernosti na človeka. Posebej pa razločujemo štiri vrste alkoholizma: Hltri alkoholizem je tisti učinek alkohola na človeka, ki se javi kot pijanost to je kot mimogredoče omamljenje osrednjega živčevja, zlasti možganov. Trajni alkoholizem je vsota vseh alkoholnih učinkov, ki se pokažejo kot bolesta izprida človeških organov in od teh odvisnih duševnih pojavov. Osebn alkoholizem so vsi škodljivi učinki trajne zlorabe alkohola pri eni osebi. Socijalni alkoholizem pa je, če se duševno in telesno zlo pojavi v kakem socijalnem telesu n. pr. v družini, družbi, občini, deželi ali državi.

Socijalni alkoholizem je postal tudi bolezen slovenskega naroda. S tem ni rečeno, da je slehern Slovenec nagnjen k nezmernosti, pač pa učinkuje množica alkoholnih bolnih hote ali nevede tudi na te zdrave ude družbe, tako, da se polagoma izpdkopuje zdravje, prava in gnotna moč celega naroda.

„Kraljev vitez“ je naslov zanimivemu romanu, ki ga začne „Jugoslavija“ kmalu priobčevati. Sedanj roman „Vera“ vzbuja upravičeno vseobče zanimanje, ker je res fin zanimiv družaben roman, a naš novi roman „Kraljev vitez“ bo istotako zelo zanimiv ter bo v polni meri zadovoljil naše čitatelje.

Pokrajinske vesti.

Lesce. Prejeli smo: Pred enim tednom sem napravil majhen izlet na Gorenjsko. Proti večeru sem krenil z Bleda v Lesce peš. Ker sem prišel na postajo prezgodaj, sem se podal na skromno okrepčilo v restavracijo naproti kolodvoru. Na ročim golaš in eno žemljo. Ko sem oboje povžil, sem bil bolj lačen kakor prej, toda pravo razočaranje sem doživel šele, ko sem plačeval račun. Prenesel sem račun za golaš, ki je stal dvanaest kron, nisem pa mogel umeti, da se v tej restavraciji zaračunavajo žemlje po 2 (dve) kroni. Na Bledu, kjer je obilo gostov, in kjer je vse dražje nego v Lescah, stane žemlja v najodličnejšem hotelu 1 (eno) krono. V Lescah je seveda drugače. Pozivljamo oblasti, da preiščejo razmere v tej restavraciji, ki gotovo nima oblastvenega dovoljenja za odiranje ljudi.

Rimske Toplice. Lastnik tukajšnjih toplih Uhljev vedno bolj kaže, kdo da je. Njegovo uslužbenstvo ne razume, ali pa noče razumeti slovenski. »Zasluga« njegove družine je, da se pri nas največ švabčari. Mi mirni in potrpežljivi Slovenci trpimo vse, ne da bi najmanje protestirali proti izživanju teh ljudi.

St. Peter v Savinjski dolini. Namesto odstopivkega gerenta naše občine Alojza Terglava je imenovan posestnik v Podlogu Jernej Novak.

Ljutomer. Na tukajšnji meščanski šoli se vrši sprejem učencev za prvi razred v nedeljo, 4. julija. Zglasiti se je v pismu. Za sprejem v I. razr. je potrebno z dobrim uspehom dovršeno 5. šolsko leto. Prinesiti je treba s seboj tudi krstni list. Začetek šol. leta 1920/21 je 15. septembra.

Ljutomer. 16. junija se je vršil pri nas sestanek zastopnikov mupolskih korporacij, opekarn in drugih zavodov. Razpravljalo se je o ustanovitvi keramične šole na murskem polju, kjer se zelo ugodno razvija opekarska industrija. V pripravljani odbor za izvedbo sklepov so se izvolili rg. V. Kukovec, J. Murecker, J. Zemljik, I. Žitek in E. Hönkman.

Križevci. V Lukavcih je umrla pred kratkim zadeta od mrtvouda posestnik: Franciška Sübler. N. v. m. p.

Boreci pri Ljutomeru. Za opekarno radgonske mestne občine se poteguje

Drobiž.

* Kdaj se je treba ženiti. Na vprašanje, katera doba človeškega življenja je najprimernejša da se človek oženi, je odgovoril znameniti francoski književnik Sardn sledeče: »Kadar je človek mlad, je še prerano, da bi se oženil, a kadar je star, je že prepozno. Razdobje med mladostjo in starostjo je najprimernejše, da človek o tem premišljuje. — Seveda, če človek dolgo premišljuje, so sploh ne oženi.

* Cene živilom v boljševiški Rusiji. Po poročilih ruskih listov boljševiški raj ni tako lep, kakor si ga slikajo komunisti javen Rusije. Ruski delavci zaslužijo povprečno 5000 rubljev mesečno. Od račioniranih živil, katere si mora kupiti, dobi ena oseba na mesec: kruha 4.735 g, sladkorja 400 g, soli 400 g, krompirja nedoločeno količino, ker ga je zelo težko dobiti. Seveda vas to ne zadostuje. Ako bi ne bilo tihotapljanja, bi morala Rusija še malo bolj stradati, kot strada sedaj boljševiški raj. »Ekonomske

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem se začne novo poltetje in uljudno vabilo na naročbo „Jugoslavije“. Vse naročnike, ki jim poteče koncem tega meseca naročnina, prosimo, da ostanejo zvesti in da takoj obnove naročnino ter da pridobivajo še novih naročnikov.

„Jugoslavija“ stane od 1. julija t. l. dalje:

za mesec dni 20 K,
za četrt leta 60 K,
za pol leta 120 K,
za celo leto 240 K.

posamezne številke po eno krono.

Cene papirja in vsem tiskarskim potrebščinam so v mesecih maja in junija še narasle in žal da v tej stroki ni opaziti še nikakega stabiliziranja, še manj pa padanja cen. Imamo se boriti z velikimi gnotnimi težkočami, a upravnistvo in lastništvo lista „Jugoslavije“ se ne strašita ni truda, ni stroškov, da je list zanimiv in dobro informiran. „Jugoslavija“ ima po vseh večjih krajih dopisnike in poročevalce, da more priobčevati točna in najnovejša poročila. „Jugoslavija“ je najbolje informiran in najbolj zanimiv slovenski časopis.

Prosim čitatelje, da nas podpirajo s tem, da ostanejo zvesti „Jugoslaviji“ in da pridobivajo še novih čitateljev.

Opozarjate svoje znance na „Jugoslavijo“!

Priporočajte „Jugoslavijo“ in zahtevajte jo po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah! Upravnistvo.

tvrda Lambert iz Krapine, za katero tiči žldovskil in nemski kapital. Da bi prišla podjetja v obmejnih krajih v nemške roke, je vsekakor nedopustno. Med prebivalstvom vlada ogorčenje proti vsiljivcem — žldom, ki se hočejo udomačiti tudi pri nas. Kakor se čuje, bo deželna vlada ta nakup razveljavila in pride podjetje v domačo last.

Majdin pri Ptiju. Pri nas se otvoril 1. julija nova železniška postaja.

Slovenske gorice. Tihotapstvo in tatvine se vedno bolj širijo v naših Slovenskih goricah. Skoro je ni noči, v kateri ne bi delamržeši vionili pri tem ali onem posestvu. Krade se vse, največ pa peritnina. Tatovi so, kakor vse kaže, domačini, ki dobro poznajo naše razmere. Včasih ni bilo tako, toda vojna je zelo pokvarila našel ljudi. Ne bo drugo kazalo, kakor, da se pomozito žendarmierja v naših krajih.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Pri nas se ustanovi v nedeljo 4. julija podružnica Jugoslovanske Matice s sodelovanjem mariborskih in okoliških narodnih kulturnih društev. Pri tem priliki se vrši velika narodna manifestacija podravskih pohorskih Slovencev s popoldansko veselico in koncertom na dvoru g. Bättnerja.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri nas so se pojavile črne koze, za katerimi je umrlo že več oseb.

Muta. Koroško Sokolsko okrožje priredi v nedeljo 18. julija na Muti na Krasnem vrhu Ciril in Metodove biše svoj prvi izlet s telovadbo in veliko ljudsko veselico. Ta dan prvič nastopi domači Sokol Muta-Vuzenica in Sokol Maribreg. Prosim sosedna bratska društva, da se ozirajo na to prireditve.

Gornja Radgona. 1. julija ob 8. uri zvečer se vrši pri nas v posojilnični dvorani predavanje o Koroški. Prijatelji naše stvari dobrodošli!

Murska Sobota. Vpisovanje v prvi razred drž. gimnazije v Murski Soboti se vrši 1. 2. in 3. julija od osme ure zjutraj dalje. Sprejmejo se dečki in deklice, ki so dovršili 10. leto in imajo potrebno predizobrazbo. Glede vpisa se je zglasiti pri ravnatelstvu. Za vpis je poleg zadnjega šolskega izpričevala potreben tudi krstni list.

skala Žizna« prinaša cene, katere imajo vtihotapljena živila: funt kruha 260 rubljev, masla 240 rubljev, krompirja 70 rubljev, sladkorja 1200 rubljev, govejega mesa 1200 rubljev, svinjskega mesa 650 rubljev, 1 jajce 140 rubljev, 1 slanik 700 rubljev. (1 rubelj = 2 krome 20 vlin.; ruski funt = 400 g).

* Klub debelih žensk. 25 najdebelejših žensk iz Chikaga je na prošnjo zdravnika dr. Robertsona ustanovilo svoj klub. Pod vodstvom zdravnika so začele z eksperimenti, kako bi se znebile svoje preoblike masli. Dr. Robertson je poskušal razne metode, kako bi se najlažje in brez škode za zdravje odpravila debelina. Zdraviljenje je trajalo tri mesece, a uspeh je bil vseh 25 članov kluba debelih žensk je ostalo tako debelih, kakor so bile v početku. Zdravnik pa radi tega ni obupal, temveč je celo izrazil upanje, da se mu bo prej ali slej poročilo najti pravo metodo in iz debelih žensk narediti vitke in divne kot mlada deklice.

Prodaja se:

Fotografski aparat, Ideal 9x12 z vsemi potrebnimi in 60 ploščami se prodaja. Naslov v upravl. 1043

Partija raznih desk in remeljev pripravni za kakšnega mizarja ter zajeti hlev s 6 oddelki iz mecesnovoga lesa se poceni prodaja. Ogleda se Tržaška cesta št. 13. 1042

Schaffhausen ure od K 7000 do 10.000. Lepe zlate z dvojnimi pokrovom od K 4000 naprej. Briljantni veliki izbira. F. Čuden, Prešernova ul. 1.

Razno:

Nemehčevano sobo išče žena brez otrok. Poleg plačila najemnine pomaga tri ure na dan gospodinjiti. Naslov v upravnistvu. 1036

Mizarstvo Matija Perko v Spodnji Siskli, Celovška cesta 121 se priporoča v blagohotno upoštevanje. 162

KOLONIJALNO, SPECERIJSKO in PREKOMORSKO BLAGO na veliko 100 pri veletrgovini

FRUCTUS preje

Isido SCHOLLER a sin, ZAGREB Vlada ul. 21. Telefon: 106. - Brzjavi „Fructus“ Ustanovlj. 1883. Zahtevajte cenik!

Ustanovljeno 1903.

Stampilje iz kavnika in kovin Katalog franke Pečati Šablone Ključji za tisk Vzdorne tiskalnice Modeli za predtiskanje perila itd.

Novo! Datum-stampilje lastnega izdelka.

ANTON ČERNE graveur Ljubljana, Dvorni trg 1

Dobro izvečano

strojepisko se sprejme takoj.

Pismene ponudbe na poštni predal 74.

Kava, čaj

Čokolada Kakao Bonbone Kavni pridelki Konjak Rum Likerji Šampanjec Namizna vina Mandelne Rozine Dišave Paradižnik Riz Silve

razpošilja po celem kraljestvu

Jos. Fabiani

Ljubljana, Prešernova ulica št. 54.

Moj zverinjak

knjižica našim malim za zabavo in pouk s 45 slikami in k tem spadajočim besedilom.

= Cena 20 kron. =

Dobiva se v Ljubljani: v Zvezni knjigarni, Marijin trg 8, v Zvezni tiskarni, Stari trg 19, l.

Sorodnikom in prijateljem naznanjava, da nama je zavratna pljučnica ugrabila najin najdražji zaklad, edinega sinčka

Vladota.

Zapustil naju je, star komaj 8 mesece, dne 28. t. m. ob 12. uri opoldne.

Mag. pharm. Franc Šlajpah. Meta Šlajpahova roj. Vidmar.

Spretnega, zanesljivega, pridnega

akviziterja

sprejemmo. — Ponudbe pod „Akviziter“, na poštni predal št. 74 v Ljubljani.

Pozor! Pavel in pevska društva! Pozor!

Mala pesmarica

za moški zbor; zepna izdaja 11x15 cm

- Štev. 1. Davorin Jenko: Sto čutiš, Srbije tužni?
2. Ivan pl. Zajc: Zrinjsko-Frankopanka.
3. Anton Hajdrih: Slabo sveča je brlela.
4. Anton Hajdrih: Pod oknom.
5. Anton Hajdrih: V sladkih sanjah.
6. Anton Hajdrih: Jadransko morje.

Vsaka pecem štane 1 K; 11 izvodov 10 K.
Številka 6 stane 2 kroni, 11 izvodov 20 kron.

Dobiva se v

Zvezni knjigarni, Ljubljana, Marijin trg št. 8.

Oglasi v „Jugoslaviji“ imajo najboljši uspeh, ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Tkanine - perilo - modno blago

Velike zaloge! **Tvrčka** Najnovejši vzorci
Raimondo Malusa & Co., Trst,
vja San Lazzaro šte. 10. 751

Slavnemu občinstvu se priporoča

= KAVARNA CENTRAL =

poleg Zmajevega (jubilejnega) mostu.

500

Lastnik Stevo Miholič.

Industrija žeste d. d.

ZAGREB, Boškovičeva ulica 7.

Brzjavi: Spiritusindustrija. Telefon interurban 4-26.

Imade u Ljubljani skladišče fino rafiniranog špirita kod: „BALKAN“ trgovačka sped. in komis. delniška družba, te dobavlja iz svojih tvornica surovi špirit za tvornice octa i denaturirani špirit na veliko. Narudžbe prima glavni zastupnik **MAURO FÜRST, Ljubljana, Sodna ulica šte. 5.** 963

Bencin 725/748

v železnih sodih po 400 kg
po ceni 39 kron kg
loko Ljubljana prispe v približno
14 dneh.

Naročila prevzame:

„PROMET“ tehn. industr. podjetje, d. z. o. z.
LJUBLJANA, Gradišče št. 9. 636

Zvezna tiskarna

TISKOVINE VSEH VRST:

časopise, knjige, brošure, cenike, leake, lepake, vabila, vzporedce, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne hitro, lično in ceno

Zveznatiskarna

v Ljubljani, Stari trg 19

Naročila sprejema tudi upravništvo „Jugoslavije“ v Ljubljani, Marijin trg 8 ter njene podružnice v Mariboru, Glavni trg; v Celju, Kralja Petra cesta in v Ptuju, Prešernova cesta.

Zvezna tiskarna

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani

Marijin trg 8, Wolfova ulica 1 — Podružnica v Murski Soboti

obrestuje hranilne vloge
in vloge na tekoči račun

Ustanovljen septembra 1919.
Prometa do srede junija
nad 65.000.000 kron.

4%

čistih brez odbitka
rentnega davka.

Neposredno pod
državnim nadzorstvom.

Priporočajo se sledeče domače tvrdke:**Avtogaraža**

Popravila vseh strojev
Sušteršič & drug.

Elektrotehništvo

»Svetla« Janko Pogačar, Ljubljana
Mestni trg 25.

Kleparstvo

Jakob Fliegl, Prešernova ulica.
Teodor Korn, krovski in kleparski
majster, vpeljevalec vodovodov
Poljanska cesta šte. 8.

Krojači

J. Gestrin, Poljanski nasip 8.

Fran Malis, diplomirani krojač,
v Rebrji št. 11 (vhod iz Starega
trga).

**Modni salon damskih
klobukov**

Stuchly-Maschke, Židovska ul. 3.

Optik

Jurman Karl, Selenburgova ulica.

**Pisalni stroji
Kontrolne blagajne**
prodaja in popravila
Franc Bar, Cankarjevo nabr. 5.

Restavracija

Krvrič, Prešernova ulica.

Skladišče, javno

Balkan, Dunajska cesta 33.

Skladišče, špedicijsko
Dunajska c. 33 (Telef. 366).

Spedicija

Uher J. & A. Selenburgova ul. 4.
Telefon št. 117.

Slikarstvo, pleskarstvo
Stare P. Franc, Florjanska ulica.
Ivan Martinc, Poljanska c. 20.

Špecialna trgovina

z juvelij in zlatino
Lud. Cerne, Wolfova ulica 3.

**Orodije in tehnične
potrebščine**

Odon Kontny, tu, Kolodvorska
ulica 37

Trgovina

s špecerijskim in delikatesnim blagom
Janko Stupica, Sodna ulica.

s klobuki

Ivan Soklič, Stari trg št. 4.

s papirjem

Uranus, Mestni trg 11.

s pohištvo in mizarstvom

Franc Skafar, Rimska cesta 16.

s pisalnimi stroji

The Rex & Co., Selenburgova
ulica šte. 6.

s čevlji

Aleksander Oblat, Sv. Petra c. 28.

s špecerijskim in kolonijalnim blagom
Hinko Stancer, Dunajska c. 10.

z vsemi pisarniškimi potrebščinami in
fino galanterijo
Tičar A., Selenburgova ulica 1.

z železnino in poljedelskimi stroji
Zalta & Žilič, Gosposvetska c. 10.

z železnino
Erjavec & Turk »pri zlati lopati«
Valvazorjev trg 7.

z gramofoni in godbenimi instrumenti

Rasberger, Sodna ulica.

živalnih in pisalnih strojev in koles

Ivan Jax & sin, Dunajska c. 15.

z železnino na debelo in drobno
Breznik & Fritsch, Cankarjevo
nabrežje šte. 1.

z delikatesami in prekajevalnica
J. Chalupnik, Stari trg 19.

Arhitekt

Viljem Treco, Gosposvetska c. 10.

Vglaševalce glasovirjev

Feliks Povše, Tržaška cesta 45.

Vglaševanje in popraviljanje glaso-
virjev tudi na deželo.